

РЕШЕНИЕ

№ 6823

гр. София, 15.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 12.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4116** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144 – 178 АПК.

Образувано е по жалба от „Метро Кеш енд Кери България“ ЕООД, срещу Предписание № 63/14.03.2022г., издадено от инспектори при Областна дирекция по безопасност на храните-Б.

В жалбата се твърди, че оспореното предписание е незаконосъобразно издадено, поради допуснати нарушения на материалния закон.

Ответникът – длъжностни лица на длъжност „главен инспектор „Контрол по храните“ при Областна дирекция по безопасност на храните Б..

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди възраженията на страните, съдът прие следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано по повод извършена проверка от служители на ОБДХ-Б. на обект за търговия на едро с хранителни продукти, находящ се в [населено място], [улица], резултатите от която са обективирани в Констативен протокол от 11.03.2022г. В хода на проверката е констатирано, че в документите за приемане на храни и в дневниците за входящ и изходящ контрол на обекта, при продажба на място в обекта и при доставките до други обекти, липсва информация за партиден номер.

Въз основа на така описаните констатации и на основание чл. 138, §1 от Регламент (ЕС) 2017/625 и чл.25, ал.1, т.1 от Закона за управление на агрохранителната верига, е

издадено оспорваното в настоящето производство предписание, в мотивите на което проверяващите приели, че липсата на тази информация за храните от неживотински произход води до невъзможност за извършване на проследимост при продажбите на място и при дистрибуция, което е в несъответствие с изискванията на чл.9 от Закона за храните. Също така е разпоредено да се осигури пълна информация за партидните номера, в смисъла по-горе.

При така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА - насочена е срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, от активно легитимирано лице - адресат на акта и при наличие на правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното предписание е издадено в установената писмена форма, съдържа реквизитите, разписани от нормата на чл. 59 от АПК, доколкото в Закона за храните липсват специални изисквания към формата и съдържанието на акта, посочени са фактическите и правни основания за издаването му.

В хода на административното производство не са допуснати и съществени нарушения на административно производствените правила. Фактическите констатации от извършената проверка са обективирани в нарочен протокол, който е надлежно връчен на представител на проверявания обект, като по този начин е реализирано и гарантираното му от закона право на защита.

Съдът констатира, че при издаване на процесното предписание са налице противоречия с материалноправните разпоредби.

На първо място съдът приема, че липсва точно и изчерпателно квалифициране на установеното от нарушение/несъответствие. Съгласно чл. 138, § 1 от Регламент (ЕС) 2017/625, послужила като правно основание за издаване на оспореното предписание, при установено несъответствие компетентните органи предприемат: а) необходимите действия с цел да се определят произходът и степента на несъответствието и да се установи отговорността на оператора и б) подходящи мерки с цел да се гарантира, че съответният оператор ще коригира несъответствието и ще предотврати повторната поява на такова несъответствие. Когато вземат решение какви мерки да се предприемат, компетентните органи вземат предвид естеството на несъответствието и данните за предишни периоди относно операторите във връзка с осигуряване на съответствие. Както вече се спомена, предписанието е мотивирано с липсата на посочване на информация партидните номера на храните от неживотински произход, което според административния орган нарушава нормата на чл.9 от ЗХ, според която бизнес операторите, които произвеждат, преработват и/или дистрибутират храна, наричани по-нататък "бизнес оператори", са длъжни да разполагат с информация за храните, животните и материалите, използвани при производството, преработката и/или дистрибуцията на храните под техен контрол. Въпреки това съдът приема, че единствено не са изложени факти и обстоятелства, които да обосноват наличието на специфичното качество "бизнес - оператор", на което оспорващото дружество отговаря. Определение за това понятие е дадено в чл. 9 от ЗХ, съгласно която бизнес - операторите произвеждат, преработват и/или дистрибутират храна. Според § 1, т. 5 и т. 6 от ДР на ЗХ, "дейност по производство, преработка и/или дистрибуция" е отделна операция, извършвана върху храните, която попада в обхвата на един от етапите на производство, преработка и/или дистрибуция, но може да бъде извършвана

самостоятелно по време или място, а "Дистрибуция на храни" е всеки етап на разпространението на храни, като съхранение, транспортиране, търговия, внос и износ на храни. Следователно за пълно описание на нарушението е било необходимо да се посочат факти и обстоятелства, които да навеждат, че санкционираното дружество е бизнес - оператор. Очевидно е, че ЗХ прави разграничение между бизнес - оператор и други лица, извършващи търговска дейност, което съдът извежда от административнонаказателните разпоредби, залегнали в глава 8 от същия закон.

На следващо място съдът приема, че тези неточности не могат да бъдат преодоляни с препращане към разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т.1 от Закона за управление на агрохранителната верига /погрешно посочен като Закон за управление на хранителната верига/, която възлага компетентност на длъжностното лице, осъществяващо официален контрол по чл. 138, § 2, б. „а“, „б“, „в“ и „д“ от регламент (ЕС) 2017/625 да прилага предписания, като налага мерките по чл. 24, ал. 1 от закона, но нямат отношение към проследимостта на продуктите.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че изложените от административния орган фактически и правни основания в оспореното предписание не могат да изпълнят нормативното изискване, предвидено в разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. С оглед това следва да се приеме, че липсват посочени ясни и конкретни фактически и правни основания, които да обосноват волята на административния орган при издаването на акта му, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, относно изискванията за форма и съдържание на акта, обуславящо основание за отмяна на оспореното предписание.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Предписание № 63/14.03.2022г., издадено от инспектори при Областна дирекция по безопасност на храните-Б..

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: